

Skriftlig fremsættelse ¹³/₁ (F. sp. 605). 1. beh. ¹/₂ (F. sp. 1086). Partiernes ordførere: Retoft, Alfred Bøgh, Weikop, Aage Fogh, Aksel Larsen og Rimstad. Henvist til udvalg på 17 medlemmer (Retoft, Per Hækkerup [formand], Jørgen Peder Hansen, Helge Nielsen, Peter Nielsen, Viola Nørlov, Elna Syvertsen, Robert Sørensen, Aage Fogh [næstformand], Alfred Bøgh, P. E. Eriksen, Anker Lau, Harald Nielsen, Weikop, Jørgen Jensen, Vestergaard Poulsen og Aksel Larsen).

Forslaget til folketingsbeslutning gik ud på at opfordre finansministeren til fra den 1. april 1961 at iværksætte den i § 51, stk. 2, i lov om forbrugsbegrænsende foranstaltninger, jfr. lovbekendtgørelse nr. 26 af 28. januar 1959, anviste trinvis nedsættelse af afgifterne for de vareområder, der omfattes af lovens § 1, nr. 1, 2, 3 og 4.

Ved fremsættelsen af forslaget henviste *Aksel Larsen* (SF) til, at den såkaldte tøjsskat, der indførtes i 1955, skulle være bortfaldet i 1957, om den ikke var blevet forlænget.

„Lov om forbrugsbegrænsende foranstaltninger er som visse andre indirekte skattelove i sin tid vedtaget og senere forlænget med den begrundelse, at Danmarks valutabalace var negativ, måtte rettes op og kun kunne rettes op, ved at befolkningens forbrug begrænsedes gennem skatter, der medførte stigende priser. Jeg skal ikke her komme ind på eller kommentere det forhold, at det var Danmarks handelspolitik og ikke befolkningens for store forbrug, der var skyld i valutamanglen, men nøjes med at konstatere, at da valutabalancen er og længe har været positiv, kan det oprindelig anførte argument for tøjsskatten og andre indirekte skatter ikke mere antages at have gyldighed.

Vi vil dog ikke i dag gå så vidt, at vi foreslår samtlige disse love totalt ophævet, selv om vi ønsker spørgsmålet herom sat til debat. Vi gør imidlertid opmærksom på, at ved sidste revision og forlængelse af lov om forbrugsbegrænsende foranstaltninger blev der indføjet en paragraf, der giver finansministeren bemyndigelse til med finansudvalgets tilslutning at iværksætte en trinvis nedsættelse af afgifterne på tekstilvarer og lignende varer, idet man af hensyn til, at afgiften opkræves i fabrikant- eller en gros-leddet, måtte anse det for urimeligt over for detailhandelen at lade afgiften bortfalde på én gang.

Det er nu længe siden, finansministeren fik den omtalte bemyndigelse, men der er endnu ikke gjort brug af den. Da tøjsskatten af alle Danmarks skatter — direkte som indirekte — må anses for at være den mest urimelige og socialt den mest uretfærdige, stiller vi